

Karlček.

Karlček ljubi,
kako je to,
da ti nikoli
ni hudó? —

Karlček se
na smeh drži
in premodro
odgovori:
„Vsega, karkoli
si želim,
v zvrhani meri,
jaz dobim;
če ne spim,
igram se in jem —
kdo bi vesel
ne bil potem?“

E. Gangl.

Ne boj se!

Ljubi, dobri deček moj,
nič se me ne boj, ne boj!
Časih, res je, zre hudó
mračno moje mi oko,
ali s srcem ni tako!

Glej, oblaček privesla
sredi jasnega neba,
vse nebo se zatemni,
za oblačkom luč gori —
s srcem mojim je tako!

E. Gangl.

